

ikke kan opfylde Forhøringsovereenskomsten uden betydeligt Betsærdstøb eller Ulempe. Et saadant Tilfælde vil i Reglen foreligge i en Havn, hvor Skipperen og vedkommende Mand ikke behøve at være ganske overlade til egen Dømmekraft. Kunne de da ikke blive enige, kan den ene eller den anden Part henvende sig til Retten, hvortil der vil være fuld Berettigelse, naar der er en Forfrist i Loven i saa Henseende; saafremt Sagen skulde være saa vigtig, at man vil gjøre sig den Uleilighed og sætte sig i den Udgift, hvis der er nogen Udgift derved, at tage Retten i Brug.

Formanden: Det ærede Medlem har altsaa tagene Forslaget under Nr. 45 og 48 tilbage. Jeg skal spørge, om Noget optager dem, hvis ikke ere de bortfaldne. (Ophold.) De ere saaledes bortfaldne.

Næstforst: Jeg tager ligeledes Endringsforslaget Nr. 65 tilbage.

Formanden: Da dette Endringsforslag kun er stillet betingelsesviis, og Betingelsen ikke er indtraadt, vil det være bortfaldet af sig selv.

Eschering: Jeg vil tage mig den Frihed at spørge, om det Ord „Trækskedel“ har en bestemt Lovbetydning, saaledes at Dommere, naar man indfører det i Loven, veed, hvad dermed menes, thi det er nødvendigt, for at et Ord kan optages i en Lov, at det enten maa være kjendt iforveien; eller at en Definition derpaa maa være tilføiede i Forbindelse med Ordet. — Naar Endringsforslaget under Nr. 60 bliver vedtaget, gives der jo Manden den fornødne Sikkerhed, saa at de under Nr. 41 og 43 stillede Endringsforslag faae en noget mindre Betydning. De ere vigtige i sig selv, men de behøve ikke at affattes med saa stor Omhyggelighed, i Fald Forslaget under Nr. 60 bliver vedtaget.

C. Nimestad: Jeg vil tillade mig et Par Ord med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 49 og 50, som det ærede Medlem endnu fastholder. Hvad Forslaget under Nr.

50 angaaer, kan der forsaavidt ikke være Noget at indvende derimod, som det ganske stemmer med den nu gjældende Ret, nemlig med Lovens 4—1—36; men paa den anden Side synes det ogsaa af denne Grund at være overflødig, da denne Artikel ikke er foreslaaet ophævet. — Forslaget under Nr. 49, hvad dets første Deel, a, angaaer, er ikke lidet stemmende med den nugældende Ret, og forsaavidt er det vistnok overflødig, idet Forordningen af 28de December 1792 tillægger Stibsfolkene en Fortrinsret for Hyre og Føring i forlods Betaling og Udlæg hos Rhederen baade i Fragt, Skib med Tilbehør og i Godset, saavidt dette er Rhederens Eiendom, fremfor Bodmeri eller andre Pantcreditorer. Denne Bestemmelse er forstaaelig og klar, hvorimod den foreslaaede Bestemmelsses Omfang ikke er klar, og det forekommer mig derfor utilraadeligt at ombytte den bestaaende Bestemmelse med denne. — Hvad Forslagets anden Deel under b angaaer, hvorefter Stibsfolkene for den dem tilkommende Hyre skulle have Fortrinsret i Rhederens Fallitbo „lig Thyndets Løn, dog efter Huusthyndet“, da er dette en ny Bestemmelse, forsaavidt Stibsfolkene ikke hidtil have været betragtede som henhørende under Tjenestefolk efter Lovens 5—14—37; jeg troer imidlertid, at det vilde være utilraadeligt nu at skabe en ny Art af personlige privilegerede Fordringer. Jeg skulde derfor formene, at Endringsforslagene under Nr. 49 og 50 ikke burde vedtages, navnlig da de, efter hvad jeg nys har tilladt mig at bemærke, ikke ere nødvendige.

Indenrigsministeren: Forslaget under Nr. 39 kan jeg naturligviis ganske slutte mig til, da det gaaer ud paa at føre Lovforslaget tilbage til dets oprindelige Indhold. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 40 maa jeg tillade mig den almindelige Bemærkning, at den ærede Forslagsstiller paa Grund af, at han har misforstaaet Lovens Hensigt og har villet bringe den til at være noget ganske andet, end der er tilfattet, har fundet sig foranlediget til at fremsætte en heel Deel Forslag, om hvilke jeg allerede i det Hele har erklæret, at jeg ikke kan gaae ind paa dem, fordi Loven derved vilde faae et andet Udseende end paa-